

unfoldingWord® Hebrew Bible

Daniel

Version 2.1.25

[hbo]

Copyrights and Licensing

unfoldingWord® Hebrew Bible

2022-06-06 Date:

2.1.25 Version:

unfoldingWord Published by:

Tischendorf Greek New Testament 8th edition

2019-06-28 Date:

2.7 Version:

Door43 Published by:

unfoldingWord® Hebrew Bible

Copyright © 2022 by unfoldingWord

This work is made available under the Creative Commons Attribution-ShareAlike 4.0 International License. To view or send a letter to Creative Commons, <https://creativecommons.org/licenses/by-sa/4.0/> a copy of this license, visit PO Box 1866, Mountain View, CA 94042, USA.

unfoldingWord® is a registered trademark of unfoldingWord. Use of the unfoldingWord name or logo requires the written permission of unfoldingWord. Under the terms of the CC BY-SA license, you may copy and redistribute this unmodified work as long as you keep the unfoldingWord® trademark intact. If you modify a copy or translate this work, thereby creating a derivative work, you must remove the unfoldingWord® trademark.

On the derivative work, you must indicate what changes you have made and attribute the work as follows: "The ". You must also make your derivative unfoldingword.org/uhb original work by unfoldingWord is available from work available under the same license (CC BY-SA).

If you would like to notify unfoldingWord regarding your translation of this work, please contact us at [.unfoldingword.org/contact/](https://unfoldingword.org/contact/)

<https://github.com/> The unfoldingWord® Hebrew Bible is based on the Open Scriptures Hebrew Bible, from , which is made available under the Creative Commons Attribution 4.0 International openscriptures/morphhb .<https://git.door43.org/unfoldingWord/uhb> License. You may see the changes that we made at

Table of Contents

4	Daniel
4	Chapter 1
4	Chapter 2
5	Chapter 3
6	Chapter 4
6	Chapter 5
7	Chapter 6
8	Chapter 7
8	Chapter 8
9	Chapter 9
9	Chapter 10
10	Chapter 11
10	Chapter 12
11	Tischendorf Greek New Testament 8th edition Contributors

Daniel

Chapter 1

¹ בשנת שלוש למלכות יהויקם מלריהודה בא נבוכדנצר מלך בבל ירושם ויצר עלייה;² ויתן אדני בידיו את יהויקם מלריהודה ומפקחת כל בית יהלמים ובית אלהו ואת הכהלים היבא בית אוצר ואוצר אלקו;³ ואמור המלך לאשפנו וב סריסיו לח'יא מבני ישראל ומרע המלוכה ומחרתמים;⁴ ודים אשר איז'הם כל מואם וטובי מראה ומשכילים בכל חכמה וזידי דעת ומביני מך'ע ואשר כח בהם לעמוד בהיכל המלך ולמלך ספר ולשון כדים;⁵ יי'ם להם המלך דבריהם ביז'ו מפת'ג המלך ומין משתו ולגדלים שנים שלוש ומקצתם עמדו לפניו המלך;⁶ וויה בהם מבני יהודא דניאל חנינה מישאל ועריה;⁷ יישם להם שר הסריסים שמות ושם לדניאל בלטשאצ'ר ולחנינה שדריך ולמיישאל מישך ולעריה עבר ננו;⁸ יישם דניאל על'לבו אשר לא'תגאל בפטbag המלך ובינו משתו ויבקש משר הסריסים אשר לא יתגאל;⁹ ויתן האלהים את'ז'יאלא' לחסד ולרחמים לפני שר הסריסים;¹⁰ ואמור שר הסריסים לדניאל והוא אנו את'אדני המלך אשר מנה את מאכלכם ואת משתייכם אשר למה יראה את פניהם צעדים מורי'לים אשר כילכם וחכמתם אתי'אשי למלך;¹¹ יאמור דניאל אל המלך אשר מנה שר הסрисים על'דניאל חנינה מישאל ועריה;¹² נס'א את'עביך ימים עשרה ווונולן ז'ז'רים ונأكلה ומיטים ונשתה;¹³ וראו לפיר מראינו ומרא הילדים האכלים את פtag המלך וכאשר תראה עשה עמי'עביך;¹⁴ יישמע להם לדבר ההו וננסם ימים עשרה;¹⁵ ומקצת ימים עשרה נראה מראיהם טוב ובריאי בשער מוקל' הילדים האכלים את פtag המלך;¹⁶ ויתן המלך נושא את'פטbagם ווין משתייכם וננו להם זרעיהם;¹⁷ וויל'ם הילאים ארבעה בתן להם האלטים מצע והשלך בכל ספר וחכמה ודניאל הבין בכל'ח'ון וחלומות;¹⁸ ולמקצת הילאים אשר אמוך המלך להבאים ויבאים שר הסריסים לפני נבוכדנצר;¹⁹ יז'בר אתם המלך ולא נמצא מכם כדניאל חנינה מישאל ועריה ועמדו לפניו המלך;²⁰ וכל דבר' חכמה בינה אשר בקנש מהם המלך ימצאים עשר ז'ז'ות על כל'חרטמים האשפום אשר בכל'מלכות;²¹ וויה דניאל עד'שנת אחת לנורש המלך;

Chapter 2

¹ בשנת שתים למלכות נבוכדנצר חלם נבוכדנצר חלומות ותemptים רוחו ושותנו נהיתה עליו;² ואמור המלך לקרא לחרטמים ולאשפום למקשפים ולכשדים להגיא למלך חלמתיו ויבאו ועמדו לפניו המלך;³ ואמור להם המלך חלום חלמתי ותemptים רוחוי לעדעת את'ה'חולום;⁴ ידברו הcessionים למלך ארמית מלכא לעלמי'יו אמור חלמא לעבדיך ופשרה נחוא;⁵ ענה מלכא ואמר לכשדי' מלטא מני' איז'א חן לא תהז'עוני חלמא ופשרה ה'ז'ון תעבע'ון ובתקון ג'ולי ותשמון;⁶ הנה חלמא ופשרה מה'הון מטהנו וובזה ויקר' שליא תקבלון מוקד'ל'י להן חלמא ופשרה הח'ון;⁷ ענה תנינوت ואמרין מלכא חלמא יאמר לעבד'הו ופשרה נהחו;⁸ ענה מלכא ואמר מוקד'יב' ז'ע' אנה די' עדנא אנטונ זבנן כל'קב'ל די' ח'יטון די' איז'א מני' מלטא;⁹ הי' הר'חלמא לא' התז'עוני' ח'דר'היא' ד'ת'כ'ון ומלה' כדבה ושה'ה' הזמנתו למא'ר' קד'מי' עד' ז'ונ'ה' קד'ם מלכא אמר לו' ואנ'ג'ע די' פשרה הת'ז'ון;¹⁰ ענה כשדי' קד'ם מלכא ואמרין לא' איטי' אונ' על'ב'ש'תא' די' מלאת מלכא ז'ונ'ה' קד'ם מלכא לתה' חלמא אמרו לי' ואנ'ג'ע די' פשרה הת'ז'ון;¹¹ ומלא'ת ד'ימ'לה שא'ל'יק'ה' ואחרן לא' איטי' ז'ונ'ה' קד'ם מלכא לתה' חלמא אמרו לי' ואנ'ג'ע די' פשרה הת'ז'ון;¹² כל'קב'ל דנה מלכא בנס' וקצ' ש'יא ואמר' לה'ז'ה' לכל' חכמי' בבל;¹³ ז'תא נפלת' ומקימא מתקל'ין ובש' דניאל וחבר'הו להתקלה;¹⁴ בא'זון דניאל התי' עט' ואט' לארון ר'ב'ט'ח'א די' מלכא די' פק' הקטלה לחכמי' בבל;¹⁵ ענה ואמר' לא'ר'ז' שליטא ד'ימ'ל'א על' מה' ד'תא מה'ח'פה מוקד'ם מלכא אד'ן מלטא הז'ע אר'ו' לדניאל;¹⁶ דניאל על' ובעה מוקד'ם ד'ז'ן ויתן' לה' ופשרה לה'ח'יה' למלא';¹⁷ אד'ן דניאל לבו'ה אונ' ול'חנינה' מישאל וזריה' חבר'ה' מלטא הז'ע;¹⁸ ור'חמי' למבוא מוקד'ם אלה' שמיא' על' ר'זה' דנה' די' לא' י'ב'ד'ון דניאל וחבר'ה' עט' שאר' חכמי' בבל;¹⁹ אד'ן לדניאל בח'ז'א ד'יל'יא' ר'זה' ג'לי' אד'ן דניאל בר'ך לאלה' שמיא';²⁰ ענה דניאל' ואמר' לה'א' שמה' ד'יא'לה' מבר' מוקד'ם ואעד'על' מא' די' חכמאת' וגבורה'ה' די' לה'ח'יה';²¹ זה'ו מה'ש'נ'א עט'נ'יא' ז'מנ'יא' מה'ע'ה' מל'ין ומק'ה'ן מל'ין י'ב'מ'ין' לח'כ'מ'ין' ומוד'ע' לא'ד'ע' ב'יה';²² הו' ג'ל' עט' מוקד'ת' ומסטרתא' י'ד' מה' בח'ז'א' ונה'יר' עט'ה' שרא';²³ לך' | אלה' א'ב'ה' מה'ז'א' ומשב'ח' אנה' די' ח'כ'מ'ת' וגב'ור'ת' י'ב'ת' לי' וכען' הז'ע'ת'ן' ד'יב'ע'נ'א מנק' ד'ימ'ל'ת' מל'א' ז'ונ'ה' ז'ונ'ה' עט' אל'אר'ז' ד'ז'ן מני' מל'א' לה'ז'ה' לח'כ'מי' בבל א'ז'ל' | וכן' א'מ'ר'ל'ה' ל'ח'כ'מי' בבל אל'ת'ה'ז'ב' העל'ני' קד'ם מל'א' ופשרה' למל'א' א'ז'ו';²⁵ א'ז'ו' אר'ו' בה'ת'ב'ה' לה' הנ'ע'ל' ד'נ'יא'ל' קד'ם מל'א' וכן' א'מ'ר'ל'ה' ד'יר'ש'כ'ת' ג'בר' מוקד'ני' ג'לו'ת' די' יה'וד' די' פשרה' למל'א' יה'וד';²⁶ ענה מל'א' ואמר' לד'נ'יא'ל' די' ש'קה' בלטשאצ'ר האית'יך' כה'ל לה'ז'ע'ת'ן' חלמא' ז'יר'ז'ת' ופשרה';²⁷ ענה ד'נ'יא'ל' קד'ם מל'א' ואמר' נבוכדנצר מה' די' לה'א' בא'חר'ית' יומ'יא' ח'ל'מ'ר' וח'ז'ו' ר'א'ש' עט' מיש'ב'ן' דנה' הז'ע' הא'פ'²⁹ א'יט' אלה' בשמ'יא' ג'לי' ר'ז'ון והז'ע' למל'א' נבוכדנצר מנק' מה' די' לה'א' אה'ר'י' דנה' ו'ג'לא' ר'ז'יא' הז'ע' מה'ד'ז'י' לה'א';³⁰ ואנה' לא' בח'כ'מ'ה' ד'יא'יט' בי' מוקל' ח'יא' ר'ז'א' מל'א' ר'ע'ז'ר' עט' מיש'ב'ן' ס'ל'קו' מה' די' לה'א' אה'ר'י' דנה' ו'ג'לא' ר'ז'יא' הז'ע' מה'ד'ז'י' לה'א';³¹ א'נ'ת'ה' מל'א' ח'ז'ה' ה'ו'ית' ואלו' צ'ל'ם' חד' ש'ג'יא' צ'ל'מ'א' ד'כ'ן' רב' ו'ז'יה' דנה' ג'לי' לי' לה'ן' עט' ד'ב'ר'ת' די' פשרה' למל'א' יה'וד'ו'ן' ור'ע'ז'ר' ל'ב'ר' ת'נ'ז'ע'

יתיר קאם לקבלן ורוה דחיל: ³²הוא צלמא ראהה דיידחט שב פדוויי ודרעהוי די כספ מעוזהו וירכתה די נחש: ³³שקווי די פרץ גלוזהו אנהון די פרצל ומנהון די חספ: ³⁴זהה הוית עד די התערת אבן דיילא בידין ומוחת לצלמא עלרגלווי די פרץ גלוא וחספאו מהזקת המכו: ³⁵באדיון זקו כחיה פרזלא חספאו והבָא והו כעור מונדריךיט וושא המכון רוחה ואיל-אטאר לא-השתכח להוּן ואבנא | דירמתת לצלמא הווּת לטוּ רְבּ ומלת כל-ארעה: ³⁶דנה צלמא ופשה נאמר קזט-מלך: ³⁷אנטה מלכא מלך מלכיא די אלה שמנא מלכטאה חסנא ותקפא ויקרא והבלר: ³⁸ובכלדיון דארון בניגאנשא חווּת ברא ווער-שפא ורב בזק והשלט בכלתוּ אונטה-הָוּה ואשה די דהבא: ³⁹ובתרכז תקום מלכו אחרוי ערעה מנבר ומלוּן תלייטה אחריו די חסא די תנשלט בכל-ארעה: ⁴⁰ומלכו וביעיה תהוא תהיפה כפרץ-א כל-קביל די פרזלא מהדק וחשל כלא וכפרץ-א דימרעה כל-אלין מדק ותרע: ⁴¹ודיחיזתה רגלא ואצבעטעה מהוּן חספ די-פְּחַר ומנהון פרץ מלכו פלייה תהואה ומונצבתא די פרזלא להוא-בה כל-קביל די חזיתה פרזלא מערב בחספ טיא: ⁴²ואצבעת רגלא מהוּן חספ מונקצת מלכטאה תהואה מקופה ומונה תהואה תבירה: ⁴³די חזית פרזלא מערב בחספ טיאן מהערביון להוּן בזען אונשא ולאל-הוּן דבקין דנה עס-דנה הא-יכן פרזלא לא מותערב עם-חספ: ⁴⁴ובוּמיון די מלכיא אונן יקיט אלה שמא מלכו די לעלמיין לא תתחבל ומלוּן תלהה לעם אחרון לא תשתקב מדק וטסיף כל-אלין מלכטאה והוא תקום לעלמיין: ⁴⁵כל-קביל די-חיזית די מטושוא אתגנות אבן דיילא בידין וזהקת פרזלא נחשה חספאו ורב-הוזע מלכלא אלה ורב-הוזע מלכלא מילאינו מלכיא ומיהון פשרה: ⁴⁶באדיון מלכא נבוּדנץ' נפל על-אנפויי לדניאל סגד ומונחה וניחון אמור לנסכה לה: ⁴⁷ענה מלכא לדניאל ואמר מוקחתן די אלה-כון הוא אלה אל-הוּן ומורא מלכוּן וגליה רזין די יכלת למגלא רזה דנה: ⁴⁸אדון מלכא לדניאל רבי ומתנוּ רברכוּ שגיאן יהב-לה והשלטה על כל-מדינת בבל ורב-סגן על כל-חכמי בבל: ⁴⁹דניאל בעא מז-מלך ומני על עבידתא די מדינת בבל לשדרך מישר ועבד גנוּ ודניאל בתרע מלכא: ⁵

Chapter 3

¹נבוּדנץ' מלכא עבד צלים דיידחט רומה אמינו שת אקיימה בברחת דרוּא במדינה בבל: ²נבוּדנץ' מלכא שלח למכנסח | לאחשורפניא סגניא ווחותא אדרוגראי גדבניא דתבRIA תפטיא וכל שלטני מדינטא למאתה לחנכת צלמא די הקים נבוּדנץ' מלכא: ³באדיון מותגענשין אחשדורפניא סגניא ווחותא אדרוגראי גדבניא דתבRIA תפטיא וכל' שלטני מדינטא לחנכת צלמא די הקים נבוּדנץ' מלכא וקאמוּ להבל צלמא די הקים נבוּדנץ': ⁴אכזריא קרא בחל לכוּ אמiron עממעיא אפיקיא ולשניא: ⁵בעד-א דירתשמעון קל קראנא משירוקיתא קיתروس סבכא פסנתרין סומפנזה וכל זمرا תפלוּן ותסגדון לצלם דהבא די הקים נבוּדנץ' מלכא: ⁶מוּזידילא יפל ויסגד בה-שעתא ותרמא לגוא-אטון נורא יקדטא: ⁷כל-קביל דנה בה-זמןא כדי שמעין כל-עמקיאוּן קל קראנא משורקיתא קיתروس שכא פסנתרין וכל זנוּ זמורא נעלין כל-עמקיאוּן אפיקיא ולשניא סגדון לצלם דהבא די הקים נבוּדנץ' מלכא: ⁸כל-קביל דנה בה-זמןא קראנו גברין כshedαιן ואכלוּ קראחון די יהודיא: ⁹ענוּ ואמרין נבוּדנץ' מלכא מלכא שטט עט די כל-אונש דירישמעון קל קראנא ישרקיתא קיתروس שכא פסנתרין וספנזה וכל זمرا יפל ויסגד לצלם דהבא: ¹⁰אנטה מלכא שטט עט די כל-אונש דירישמעון קל קראנא ישרקיתא קיתروس שכא פסנתרין ומונדילא יפל ויסגד יורתמא לגוא-אטון נורא יקדטא: ¹¹איותי גברין יהודאיון דיימנית יתהוּן על-עבידת מדינת בבל שדרך מישר ועבד גנוּ גבריא אלך לא-א-שנוּ עלייר מלכא טעם לאלהיר לא פלחוּ ולצלם דהבא די הקימת לא סגדין: ¹²באדיון נבוּדנץ' ברצע ומילה אמר להוּת לשדרך מישר ועבד גנוּ גבריא אלך לא-א-שנוּ עלייר מלכא טעם לאלהיר לא קדם מלכא: ¹³ענה נבוּדנץ' ואמר להוּן הצעא שדרך מישר ועבד גנוּ לאלהיר לא א-וּתיכוּן פלחוּן ולצלם דהבא די הקימת לא סגדין: ¹⁴קען הן א-וּתיכוּן עתידיון די בעד-א דירתשמעון קל קראנא משורקיתא קיתروس שכא פסנתרין וסומפנזה וכל זمرا תפלוּן ותסגדון לצלמא דיריעבדת והוּן לא-תסגדון בה-שעתה תחרומו לגוא-אטון נורא יקדטא ומיר-הוּא אלה די ישבנכוּן מא-ידי: ¹⁵ענוּ שדרך מישר ועבד גנוּ ואמרין למלכא נבוּדנץ' לא-חישון לא-חישון אנחנה על-דנה פטנטם להtabותה: ¹⁶הן א-וּתיא אלהר די-אנחנא פלחוּן כל לשיזבותא מא-וּתיאנוּ נורא יקדטא ומונדיל מילא ישיב: ¹⁷וּתן לא ידיע להוא-אלך מלכא די לאלהיר לא-וּתיכא פלחוּן לא-וּתיכא דהבא די הקימת לא סגד: ¹⁸באדיון נבוּדנץ' הtmpali חמא ואצלם אונפויוּ אשנתנו על-שדרך מישר ועבד גנוּ ענה ואמר למא ז�-ד-שבעה על די חזיה זמזה: ¹⁹ולגבריא גברית-וּל די בחילה אמר ל-כפtha לשדרך מישר ועבד גנוּ למורמא לא-וּתיא ומיר-הוּא אלה די ישבנכוּן פטישיהוּן וכרבלה-הוּן ולבשיהוּן ורמיוּן לגוא-אטון נורא יקדטא: ²⁰כל-קביל דנה מזדיי מלט מלכא מחצפה וא-וּתנא זהה יתירה גבריא אלך די הסקון שדרך מישר ועבד גנוּ קפל המון שביביא נורא: ²¹גבריא אלך תעלת-הוּן שדרך מישר ועבד גנוּ נפל לוּתא-אטון-נוּריא יקדטא מכפתון: ²²אדון נבוּדנץ' מלכא תא-וּה ומ-וּת-הוּה גבורי-הוּה לה-דבורה-הוּה הלא גברין תלתא רמייא לגוא-וּנוריא מ-כפתון ענין ואמרין למלכא יציבא מלכא: ²³ענה ואמר הא-וּתיא חזה גברינוּ ארבעה שרין מהליכין בגוא-וּנוריא וחבל לא-וּתיכי ביהוּן ווּהוּ די רבייעיא דמה לבר-אל-הוּן: ²⁴אדון נבוּדנץ' מלכא תא-וּה ומ-וּת-הוּה גבורי-הוּה לה-דבורה-הוּה הלא גברין תלתא רמייא לגוא-וּנוריא מ-כפתון ענין ואמרין למלכא יציבא חוב נבוּדנץ' לתרען אתון נורא יקדטא ענה ואמר שדרך מישר ועבד-הוּן עלייא פקוּ וא-וּת באדיון נפקין שדרך מישר ועבד גנוּ מזגיא נורא: ²⁵ומתגענשין אחשדורפניא סגניא ווחותא אדרוגראי גדבניא דתבRIA תפטיא והדברי מלכא חזון לגבורי אלך די י-שדרך מישר ועבד גנוּ בנטשחון ושער ראה-הוּן לא התחרר וסרבל-הוּן לא-שנוּ ווּריך נור לא עדת בהוּן: ²⁶ענה נבוּדנץ' מלכא שנוּ לאי-וּפלהון וא-וּת גבריא אלך די י-שדרך מישר ועבד גנוּ דיז'ישלח מלכא ושיזב לעבורי-הוּה די התרחצז עלהוּוּ ומולת מלכא שנוּ ווּהבוּ גשימין די לא-וּפלהון וא-וּת גבריא אלך להוּן לא-לה-הוּן: ²⁷זומני שים טעם די כל-עמם ולשן דיינאמיר שלה על אלה-הוּה די-שדרך מישר ועבד גנוּ הדמןוּ יתעדב וביתה גנוּ ישתוּ הכל-קביל די לא-וּת אלה-הוּה די-וּת להצלה כדנה: ²⁸באדיון מלכא הצלח לשדרך מישר ועבד גנוּ במדינה בבל: ²⁹

Chapter 4

1 (3:31) נבוכדנצר מלך לכל-עמקה אמי ולשניא דיזדרין בכל-ארעא שלמכון ישנא: (2) (3:32) אתיא ותמהוא די עבד עמי אלהו עליא
אפר קדרמי להחיה: (3) אתוּהוּ כהה רבבון ותמהוא כהה מקיפין מלכות עלם ושלטנה עמ-ז'ר ז'ר 4

14 (1) אנה נבוכדנצר שלה הוית בביות ורענן בהיכל: (5) (2) חלים חיות נודחלני והרהורן על-משכבי וחוזיו ראשיו יבهلנו: (6) (3) ומני שיט
טעם להנעה קדרמי לטל חיכמי בבל דירפער חלמא יהודענן: (7) (4) באדונ עליון טרטמי אשפאי כשדי וזריא וחלמא אמר אנה
קדמייהו ופשעה לא-ימודען לי: (8) (5) ועד אחרון על קדרמי דנאאל דישמה בלטשאצ'ר כשם אללה ודי רוח-אליהו קדישיון בה וחלמא
קדמייהו אפורה: (9) (6) בלטשאצ'ר נב חרטמי אדי | אנה מדעת די רום אליהו קדישין ביר ויל-הן לא-אנס לך חזו חלמי דיחזית ופשעה
אקר: (10) (7) וחוזי ראשיו על-משכבי חזה הוית ואלו אילן בגוא ארעה ורומה שטיא: (11) (8) רביה אלילנא ותקף ורומה ימתא לשמעיא וחוותה
לסוף כל-ארעה: (12) (9) עפיה שפירות ואנבה שליא ומazon לכלא-בה תחתיה מטלל | חיית ברא ובנעופורי ידרון צפרי שמעיא ומנה יתין
כל-ברשה: (13) (10) חזה הייתה בחוזי ראשיו על-משכבי ואלו עיר וקדיש מושמיא נחת: (11) (11) קרא במלחין וכן אמר גדו איליאן וקצוץ
ענופהי אתו עפיה ובדרו אנבה תנוד חיותא מושחתהו וצפריא מונעפה: (12) (12) ברם עקר שרשויו בארא שאשכון ובאסור דירפער
ונולש בדთאה די ברא ובטל שמעיא יטבע עם-חיותא חלקה בעשב ארעה: (13) לבבה מיאנושא ישנון ולבר חיהו יתיהב לה ושבעה
עדין ייחלפו עלוה: (14) (14) בנטה עירין פתגמא ומאמר קדישין שלatta עד-דברת די יזען חיהו דישלייט עליון במלכות אונשו
ולמנדי יצבא יתננה ושפלו אונשים יקם עליה: (15) (15) דנה חלמא חיות אנה מלכא נבוכדנצר ואננה בלטשאצ'ר פרשא | אמר כלקבל די
כל-חיכמי מלכותי לא-יכלון פשרא להזענו ונתנו וכל די רוח-אליהו קדישין בון: (16) (16) אדונ דנאאל דישמה בלטשאצ'ר אשתומם
כשעה חולה וועיניה יבהלנה ענה מללא ואמר בלא-בצ'ר חלמא ופשרא אל-יבה-לך ענה בלטשאצ'ר ואמר מואי חלמא לשנואר ופשעה
לעיר: (17) (17) איליאן די חיות די רביה ותקף ורומה ימתא לשמעיא וחוותה לכל-ארעה: (18) (18) עפיה שפירות ואנבה שליא ומazon לכלא-בה
תחתיה יזרו וחיות בארא ובנעופורי ישכני צפרי שמעיא: (19) (19) אתה-היא מלכא די רביה ותקפת ורובה רבת וקמת לשמעיא ושלטנו
לסוף ארעה: (20) (20) ודי חזה מללא עיר וקדיש נחת | מושמיא ואמר גדו איליאן וקצוץ עקר שרשויו בארא שאשכון ובאסור
DIRPUR זנולש בדთאה די ברא ובטל שמעיא יטבע עם-חיותא חלקה עד דיזבעה עדין ייחלפו עלוה: (21) (21) דנה פשרא מלכא
ויזרת עלייה היא די מטה עמלראי מלכא: (22) (22) ולך טרדין מיאנושא עם-חיותא ברא להוה מדריך ושבא כתורי | לר יטעמן ומפל
שמעיא לר צבעין ושבעה עדין ייחלפו עליון עד דירטנדע דישלייט עליון במלכות אנשא ולמנדי יצבא יתננה: (23) (23) זקי אמרו למשק
עקר שרשויו די איליאן מלכותך לע קימה מוזדי תנדע די שלטן שמעיא: (24) (24) להן מלכא מלכי ישפר עליון וחטיר בצדקה פרך ועויתן
במטען ענין חן תקוא אורכה לשולחן: (25) (25) קלאי מטה עלי-נובוכדנצר מלכא: (26) (26) לקצת ירחין תרייעשר על-היכל מלכותא די בבל
מהלך הו: (27) (27) ענה מללא ואמר בלא זאייה בבל ורבא דיאנה בנותה לבית מלון בתקף חסני וליקר הדרי: (28) (28) עוד מלטה
בפם מלכא קל מושמיא נפל לר אמIRON נבוכדנצר מלכא מלכותה עדת מנך: (29) (29) ומראנשא לר טרדין עם-חיותא ברא מדריך עשבא
כתוריין לר יטעמן ושבעה עדין ייחלפו עליון עד דירטנדע דישלייט עליון במלכות אנשא ולמנדי יצבא יתננה: (30) (30) בה-שעתה מלטה
ספת עלי-נובוכדנצר וגונאנשא טריד ושבא כתוריין ואכל וטפל שמעיא גשכה יטבע עד די שעננה כנסרו רביה וטפרורי צפרי: (31)
ולקצת יומיה אנה נבוכדנצר עני | לשמעיא נטלת ומנדעי עלי יתוב וועליא ברכת ולתי עלא שבחת והדרת די שלטנה שלטן עלם
ומלכותה עמ-ז'ר ז'ר: (32) (32) וקל-דאריא ארעה כלה חשבין וכמצביה עבד במלחין שמעיא ודאריא ארעה ולא איטי דיזמיחא בידה ויאמר לה
מה עבדת: (33) (33) בה-זמנא מנדען | יתוב עלי וליקר מלכותי הדרי וחיו יתוב עלי ול' הקבר ורבבנוי יבעון ועל-מלכותי התקנת ורבו
ויתירה הוספה לי: (34) (34) כען אנה נבוכדנצר משבח ומרום ומחרדר למלה שמעיא די קל-מעבודה קשט וארכחה דין די מוחלון בגיןה יכל
לה-שפלה: 9

Chapter 5

1 בלטשאצ'ר מלכא עבד ללחם וב לררבנוי אלף וקהל אלף חمرا להויה למאן דהבא וכפספה
די הנפק נבוכדנצר אבויו מוקהילא די בירושלם ושתון בהון מלכא ורבבנוי שגלהה ולחנתה: (2) באדונ היינו מאן דהבא די הנפקו
מן-היכלא דיבית אלה די בירושלם ושתון בהון מלכא ורבבנוי שגלהה ולחנתה: (3) אשיתו חمرا אושבחו לא-ליי דהבא וכפספה נחשא
פרזלא אעה ואבנא: (5) בה-שעתה נפקו אצבען די זאנש וכתבן לקלבל נברשתא על-זיאא דיכתל היכלא די מלכא ומילא חזה פס זיהה די
כתבה: (6) אדונ מלכא זיהוי שנויו ורונו יבלווניה ותמי חרציה מושלון וארכבתה זיא לדא ז'קשן: (7) קרא מלכא בחליל להעללה לא-שפאי
כשדייא וזריא ענה מלכא ואמר | לחכמי בבל די קל-אנס דיזקורה כתבה דנה ופשרה יחווני ארגנא ולבש והמנא דידדה בא על-צוארה
ונלטני במלכותא ישלט: (8) אדונ עליון כל חכמי מלכא וא-יכהלו כתבה למקרה ופשרה להזעה למלא: (9) אדונ בלטשאצ'ר שמעיא
מתבهل וחוזה שנון עלווה ורבבנוי משבב: (10) מלכתא לקביל ملي מלכא ורבבנוי לביית משטייא עלות ענט מלכתא ואמרת מלכא
עלמין חוי אל-יבהלור ריעונך ויזיר אל-ישתנן: (11) אייטי גבר במלכותך די רום אליהו קדישין בה ובומי אבון נהירו ושכלתנו ומחכמה
כחכמת-אליהו השתקנת בה ומילא נבוכדנצר אבון רב חרטמו אשפזון שדאן גוריון הקינה אבון מלכא: (12) כל-קבל די רום | יתולה
ומנדע ושכלתנו מפער חלמיין ואחותית אחידן ומשרא קטרון השתקנת בה בדניאל די מלכא שם-שם בלטשאצ'ר כען דנאאל יתקהן

ופשרה יוקהזה:¹³ באזין דניאל העל קדם מלכא ואמר לדניאל אנתה והוא דניאל דימור בני גלויה כי יהוד די היה מלכא אבי מנייהו;¹⁴ ושמעת עליך דיו רוח אלחנן בר נהירון ושלכתנו וחכממה יתירה השתקחת בך;¹⁵ וכך הלו קדמי חכםיא אשפזא דרכבתה דנה וקרון ושרה להזעטני ולא-כחילון פשר-מלך לא להתייה;¹⁶ ואנה שמעת עליך דיתוכל פשרין למפשר והתרון למשנא כען הן תוכל כתבא למקרא ושרה להזעטני ארגונא תלבש והמנונא דיזה בא על-צוארך ותלאת במלכותא תשלט;¹⁷ באזין ענה דניאל ואמר קדם מלכא מתנתך לך להיו ובזוניך לאחנן הב ברם כתבא אהגנא למלכא ושרה אהודעה;¹⁸ אנטה מלכא אלהא עלייא מלכותא ורבותא ויקנא והדרה יוקה לבנדצער אבור;¹⁹ ומירבותא דיבלה כל עממייא אמייא ולשנאנו הנו זעין ודחלין מוקדמוני דיזהוה צבא הא קטל ודייהוה צבא הינה מהא ודייהוה צבא הינה מרום ודייהוה צבא הינה משפי;²⁰ וכדי נס לבבה ורומה תקפת להזהה הנחתת מנ-ברסא מלכותה ויקרא העדי מנה;²¹ ומירבוני אונשא טריד ולביבה | עמייחותא שיי ועמינעדיא מדורה עשבא כתוריין יטעומונה ומיטל שמיא גשמה יצבע עד דיזיד' דישלט אללה עלייא במלכות אונשא ולמודז' צבה והקם עלייה;²² ואנטה בה בלשאץ לא השפלת לבבן קל-קבל די כל-דנה יעת;²³ ועל מירא-শמייא | התרומכת ולפאניא דיבילה היינו קדמיר ואנטה ורבנן שאלתך ולחנותך חפרא שטין בחון ולא-להני סספא-זזה בא נחשה פרולא ענא ובנהן דיא לא-חיזון ולא-শמעין ולא-דיעין שבחת ולא-לה דינשמתך בידה וכל-ארחנן לה לא הדרת;²⁴ באזין מוקדמוני שליח פסא דיזיד' וכתבא דנה רשים מנא תקל ופרשון;²⁵ דנה פשר-מלך מא נא מנאה אלהא מלכותך והשלמה;²⁶ תקל תקילתה במאזניה והשתתקחת חסירה;²⁷ פרס פרישת מלכותך ויהיבת למדני ופרש;²⁸ באזין | אמר בלשאץ וhalbiso לדניאל ארגונא והמנונא דיזה בא על-צוארה והכרז עלייה דיליהו שליט תלאת במלכותא;³⁰ בה בליליא קטייל בלשאץ מלכא כשייא;⁶

⁽³⁾ (1) ודרוש מזיא קבל מלכותא כבר שני שטין ותרתין:

Chapter 6

(2) ספר קדם דרויוש והקם על-מלךותא לאחשורפניא מאה ועשרין די להוון בכל-מלךותא;² (3) ועלא מנחון סרכין תלאה די דניאל חד-מנחון דיליהוון אחשורפניא אילו ירבינו להוון טעלמא ומילא לאלהוא נזק;³ (4) באזין דניאל דנה מטה נא מתנצה על-סרכיא ואחשורפניא קל-קבל די רוח יתירא בה ומילא עשית להקמותה על-כל-מלךותא;⁴ (5) באזין סרכיא ואחשורפניא הוו בעין עליה להשכח דניאל מצד מלכותה וכל-עליה ושותיה לא-יכלון להשכח כל-קביל דימיהוון הוא וכל-שלו ושותה לא השתקחת עלהו;⁵ (6) באזין גבריא אלך אמריו די לא נהשכח לדניאל דנה כל-עליה להשכחנה עלייהו בדת אללה;⁶ (7) באזין סרכיא ואחשורפניא אילו הרגשו על-מלךא וכן אמרון לה דריינש מלכא לעלמין חי;⁷ (8) אתיעטו כל | סרכוי מלכותא סגניה ואחשורפניא הדבריא וחוותא לקומה קיט מלכא ולתקפה אסר די כל-דיבעה בעו מונ-כל-לה ואנש עד-ידיומן תלאון להן מנג מלכא וירמא נגב ארונות;⁸ (9) כען מלכא תקים אסרא ותרשם כתבא די לא להשכח כדת-מידן ופרש דילא تعدא;⁹ (10) כל-קביל דנה מלכא דריינש רשם כתבא ואסרא;¹⁰ (11) ורקניאל די ידע דירשים כתבא על לביה וכוון פתיחן לה בעליתה נגיד ירושם זמנין תקתה ביומא הוא | ברכ עלב-ברכהוי ומצלא ומודה קדם אלהא כל-קביל דיבעה עבד מוקדמת דנה;¹¹ (12) באזין גבריא אלך הרגשו והשכחן לדניאל בעא ומוחתן קדם אלהא;¹² (13) באזין קרבנו ואקונין קדם-מלךא על-אסר מלכא הלא אסר רשות די לא-אש דיבעה מה מוקל-אליה ואנס עד-ידיומן תלאון להן מנג מלכא ותרמא נגב ארונותה ענה מלכא ואמר יציבא מלטה כדת-מידן ופרש דילא تعدא;¹³ (14) באזין ענין ואמרין קדם מלכא די דניאל די מונ-בניא גלויה די יהוד לא-אשים עליך מלכא טעם ועל-אסרא די רשות זמנין תלאה ביומא בעא בעותה;¹⁴ (15) באזין מלכא כדי מלטה שמע שיא באש עלייהו ועל דניאל שם בל לשיזבותה ועד-מעלי שטחה הוא משתחר להצלותה;¹⁵ (16) באזין גבריא אלך הרגשו על-מלךא ואמרין מלכא דע מלכא דיזיד' למדני ופרש דיל-אסרא ורקם דימיליא והקם לא להשכח;¹⁶ (17) באזין מלכא אמר והיוו לדניאל ורמול לגבא די ארונותה ענה מלכא ואמר לדניאל אליך די אנטה פלחילה בתדיילו הוא ישובנן;¹⁷ (18) והויתת אבן חזקה ושותת על-פם גבא וחכונה מלכא בעזחותה ובזקחת רב-ברבנוי די לא-תשנא צבו בדניאל;¹⁸ (19) באזין אזל מלכא להיכלה ובת טות ודחון לא-הגען קדמוהו ושותה נחת עלייהו;¹⁹ (20) באזין מלכא בשפרפרא יקום בגנאה ובהתבהלה לבבא דיזא-רוותא אזל;²⁰ (21) וכמקרבה לגבא לדניאל בקהל עזיב עזק ענה מלכא ואמר לדניאל דניאל עבד אליה חי אלהך די אנטה פלחילה בתדיילו היכל לשיזבותך מרא-רוותא;²¹ (22) באזין דניאל עס-מלךא מלך מלכא לעלמין חי;²² (23) אליך שלח מלכא וסגר פס ארונותה ולא-חבלוני כל-קביל די קדמוני זכו השתקחת די ואף קדמיר מלכא מלכא שגיא טאב עלייהו ולדניאל אמר להנסקה מרג'בא והסך דניאל מרג'בא וכל-חבל לא-השתתק בה די ייכן באלה;²⁴ (25) ואקרו מלכא והיינו גבריא אלך דיא-כלו קרכזוי די דניאל ולגב ארונותה רמו אונון בניהו ונשיהו ולא-ימטו לארעית גבאי עד דישלטו בהון ארונותה וכל-גרמייהון הדקנו;²⁵ (26) באזין דריינש מלכא כתוב לכל-עטמיה אמייא ולשניא דיזיד'ון בכלי-ארעא שלמכון ישבג;²⁶ (27) מוקדמי שים טעם די | בכלי-שלטן מלכותי להוון זעין ודחלין מוקדם אלהא דיזיד'ון דיבעה | אלהא חייא וקיט לעלמין מלכותה קידלא תחכבל ושלטנה עד-סופה;²⁷ (28) קשיזב ומצל עבד אתין ותמהין בשמייא ובארעא זי שיזיב לדניאל מוניד ארונותה;²⁸ (29) ודניאל דנה הצלח במלכות דריינש ובמלכות כורש פרסייא;

Chapter 7

¹ בשנת חזה לבלאצ'ר מלך בבל דניאל חלם חזה וחזו רעשה על-מישכה באדרון חלמא כתוב בראש מילון אכרו:² ענה דניאל ואמר חזה הייתה בחזו עם ליליא וארו ארבע רוחיו שמיון מגיחו ליכא רבא:³ וארבע חיוון רברבו סלקו מוריימה שנין דא מוויזא:⁴ קדמיתא אכריה וגפני דירנשר לה חזה נזית עד דירמיטו פפה ונטילת מזארעא ועל-רגלון כאשן הקומת ולגב אנס יהיב לה:⁵ וארו חזיה אחריו תנינה דמייה לדב ולשטרח' הקומת ומולת עלעון בעפה בון שנייה וכן אכרון לה קומיי אללי בשער שנייה:⁶ באנו רדה חזה הזית וארו אחריו כטנו ובה גפינו ארבע עלי-גביה וארבעה ראשין לתחזיה ושלטן יהיב לה:⁷ ובאמור דנה חזה היה בחזו ליליא ואנו חיינה רבעיה דחילה ואימטני ותקיפא יתירא ושינוי דירפאל לה רברבו אכליה ומולחה ושארה בגליה רפסה והיא משניה מרכ'ל-קיטותא דז קומיה וקרינו עשר לה:⁸ משתכל היה בקרניא ואלו קרנו אחרי זעירה סלקת ביןיהון ותלת מוקראני קדמיתא אתעהו מוקדמיה ואלו עינון ענייני אנסא בקרנא-זא ומם ממיל רברבן:⁹ חזה היה עד דז קרסן רמי ועתיק יומין יתב לבושה | כתalg חזו ושר ראשיה בעמר זקא קרסיה שביבין יידנו גלגולוי נור דלק:¹⁰ נבר דינור נגד ונפק מוקדמוני אלף אלף ישםשווה ורבון קדמוני יקומו דינא יתב וספרין פתיחו:¹¹ חזה היה באדרון מוקד מליא וברבתא דז קרנא ממלה חזה היה עד דז קיטלת חיותה והובד גשמה ויהיבת לייקת אשא:¹² ואשר חזיה העדי שלטנהו וארכה במינו יהיבת להו עד-זמן ועדן:¹³ חזה היה בחזו ליליא וארו עס-עננו שמיון כבר אונש אתה הוה ועד-עתיק יומיא מליה וקדמוני החרבוי:¹⁴ אלה יהיב שלטן ויקר ומולכו וכל עטמיא אמייא ולשניא לה יפלחו שלטנה שלטן עלם דילא יעלה ומילכותה דילא תחתבל:¹⁵ אתכריית רותאי ana דניאל בנגא נזנה וחזו ראה יבְּהַלְּנִינִי:¹⁶ קרבת עלייך מוקד-אכטיא ויציבא אבעא-טומה על-כילדנה ואמר-לו ושר מליא והודען:¹⁷ אליל' חיותה וברבבתא דז אפיקן ארבע ארבעה מליכון יקומו מזארעא:¹⁸ וקידלון מלוכותא קדישי עליוין ויחסנו מלוכותא עד-עלמא ועד עולם עליומיא:¹⁹ אדזן צביה ליצבא על-חיותה וביעיטה דירחות שניה מוקלחון דחילה יתירה שנייה דירפאל וטפניה דינרחש אכליה מדקה ושארה בגליה רפסה:²⁰ גועל-קרניא עשר-די ברasha ואחריו דז סלקת ונפלן אונ-קדמיה תلت וקרנא דכן ועינון לה ומם ממיל רברבן וחזו רב מזחברת:²¹ חזה היה קרב עבדה עמי-קדושים ויכלה להו:²² עד דיראתה עתיק זומיא ודינא יהיב לקדישי עליוין זומיא מליה ומילכותה החסנו קדישין:²³ אמר חיותה רביעיתא מליכון ובייעיא תהז בארעא דז נשנא מרכ'ל-מלוכתא ותאכל כל-ארעא ותודשנה ותדקנה:²⁴ קרבניא עשר מנה מלוכותה עשרה מליכון יקומו ואחריו יקום אחריהון והוא ישנא מוקדמיא ותלטה מליכון והשלפ:²⁵ מלון לצד עלייא מלול וקדישי עליוין יבלא ויסבר להשנה זמנין וdot ויתהבו בידה עד-עדן ועדיין ופלג עדן:²⁶ ודינא יתב ושלטנה יהען לה השמדה ולהובד ערד-סופה:²⁷ מלוכותה שלטנא ורובותא דז מלוכות תחת כל-שמיון יהיבת לעם קדישי עליוין מלוכותה מלוכות עלם וכל-שלטנו לא יפלחו ונשטען:²⁸ עד-כח סופא דימילתא אינה דניאל שגיא | רעוני יבְּהַלְּנִינִי זיוו ישתנן עלי ומולתא בלבי נטרת:⁹

Chapter 8

¹ בשנת שלוש למלכות בלאצ'ר המלך חזון נראה אליו אני דניאל אחרי הנראה אליו בתחלה:² ואראה בחזו ויהי בראתי ואני בשושן הבירה אשר בעילם המדינה ואראה בחזו ואני התייט עלי-אובל الاول: ³ אשה עניין ואראה והנה | אול אחד עמד לפני האבל ולן קרבין והקרנים גבהת ופחחת גבהת מורה השנית והגבלה עליה באחרונה:⁴ איזיתו אתיהאל מנונג זמה ואפונה ונגבה וכלי-חיות לא-יימדו לפניו ואני מצל מידן ועשה כרצנו והגידיל:⁵ אני | היעיתו מבין והנה צפירה-קעיטם בא מרכ'ה-ערב על-פניע קליל הארץ ואני נגע הארץ והاضיר גור חזות בין עיינו:⁶ נובא עד-האל בעל הקרןיא יתב ושלטנה יהען לה השמדה ולהובד עד-סופה:⁷ וראיתו מנייע | אצל האול ותתרומר אליו וכן אתיהאל וישבר את-שתני קרנייו ולא-היה כה באיל לעמד לפניו וישליךו אוזחה וירמסחו ולא-היה מצל לאיל מידן:⁸ צפир העוים הגדייל עד-מאוד וכעכמו ושברה הקרן הגדייל ותעלנה חזות ארבע תחילה לארכע רוחות השמים:⁹ ומיראתת מולם יציא רון-אחת מצעריה ותנדיל-יתר אל-הנגב ואלה-הפורח ואלה-הגב:¹⁰ ותגניל עד-צבא השמים ותפל ארצתה מון-הצאנא ומונ-הכובדים ותרמסם: ¹¹ ועדי שריה-צבא הגדייל וממונן הרים התמיד והשלך מכון מקדש:¹² וצבא תנען על-התמיד בפשע ותשלה אמת ארצתה ועתסה והצלחה:¹³ ואשמעה אחד-קדוש מדבר ויאמר אך קדוש לפלמוני בקדשו עד-מיל' החzon התמיד והפשע שלם תות וקץ וצבא מרכס:¹⁴ ויאמר אליו עד ערב בקר אלף ושלש מאות ונצח קדש:¹⁵ ויהי בראתי אני דניאל אתי-החזון ואבקשה בינה והנה עמד לנגידי כמוראה-גברה: ¹⁶ ואשמע קול-אדם בין אולי ויקרא ויאמר גבריאל הבן להלן אתי-המראה:¹⁷ ובבא עצל עמוני ובבאו נבעתי ואפללה על-פניע ויאמר אליו הבן בראלים כי לעת-הץ החזון:¹⁸ ובדברו עלי נזמת עלי-פניע ארצה ונגע-בי ועמידני על-עמדן:¹⁹ ואמר הננו מודיען את אשי-ריהה באחרית העזם כי למועד קץ: ²⁰ הhaiיל אשר-ראית בעל הקרןיא מלכי מדי ופרס:²¹ והاضיר השער מלך יון וההן הגדייל אשר בירעינו הוא המלך הרראשון:²² והנשברת ותעמדנה ארבע תחילה ארבע מלכות מגני יעמדנה ולא בכחן:²³ ובאחרית מלכותם כהותם הפשעים יעמד מלן עד-פשעים ומבון חזות:²⁴ עצם כחו ולא בכחו ונפלאות ישחית והצליח ועשה והשחת עזומים ועם-קדשים:²⁵ גועל-שכלו והצליח מרמה ביזו ובלבנו יגקל ובלבנה ישחת רבים ועל-שרשרים עמדו ובאפס זד ושבר:²⁶ ומראה הארץ והבקר אשר נאמר אמת הוא ואתה סתום חזון כי לימים רבים:²⁷ ואני דניאל נהתי ונהתי ימים ואקים ואעשה את-מלכת המלך ואשתוקם על-המראה ואין מבון:⁹

Chapter 9

¹ בשנת אחת לדרישת בראחיםו שוחרר מזרע כדי אשר המלך על מלכותם;² בשנת אחת למלכו אני דניאל בינו לבין ספרי מספר שנים אשר היה דבריו הנבואה אל-ירמיה הנביא למלאות לרבות ירושלים שבעים שנה;³ אנתנה את-פנוי אל-אדני האלים לבקש תפלה ותחנונים בזום וشك ואפר;⁴ ואתפלה ליונה אלקי ואתויה ואמרה אנא אדני האל הנזול והנורא שקר הברית והחס לאחינו ולשמוני מצותינו;⁵ חטאנו ועינו והרשענו ומגנו וסור מפצתך וממושטיך;⁶ וק' שמענו אל-עבדיך הנביאים אשר דבר בשמי אל-מליכינו שרים ובתינו;⁷ וכל-עם הארץ; ⁷ לך אדני הצדקה לנו בשית הפנים כוֹן זהה לאיש יהודה ולירושלים ולכל-ישראל הקרים והרחוקים בכל-הארצות אשר הדחתם שם במעלם אשר מעולם;⁸ הנה לנו בשית הפנים למליכינו לשרים ולאבתינו אשר חטאנו לך;⁹ לאדני אל-הנביאים והשלחות כי פרדנו בו;¹⁰ ולא שמענו בקהל והוא אלהינו לכת בתורתינו אשר נתן לפנינו ביד עבדיך הנביאים;¹¹ וכל-ישראל עברו את-תונתך וסור לבلت שמע בקהל ותתק עליינו האלה והשבעה אשר כתובה בתורת משה עבד-האלים כי חטאנו לו;¹² ניקם את-דבריו | אשר דבר עליינו ועל שפטינו אשר שפטונו להבאי עליינו רעה גדלה אשר לא-עשתה תחת כל-הশמים כאשר נשתה בירושלם;¹³ כאשר כתוב בתורת משה את כל-הרעשה הזאת בא עליינו ולא-חלינו את-פנוי | הנה אלהינו לשוב מעוננו ולהשכיל באמתק;¹⁴ יישקד יהוה על-הרעשה ובכיה עליינו כי-צדיק יהוה אלהינו על-כל-מעשו אשר עשה ולא שמענו בקהל;¹⁵ עתה | אדני אלהינו אשר הזאת את-עכו מארץ מארים ביד חזקה ותעשה שם כוֹן הזה חטאנו ושענו;¹⁶ אדני כל-צדיקן ישיבת-אפא וחתמת מעורה ירושלם הרקדש כי ביחסינו ובעונת אבתינו ירושלים ועמכ לחרפה לכל-סבירתינו;¹⁷ עתה | שמע אלהינו אל-תפלת עזך ואל-תחנוני והאר פניך על-מקדש השם لكمנו אדני;¹⁸ הטה אלתי | אזנן ושמע פקחה עיניך וראה שממותינו והעיר אשר נקראה שמן עלייך כי לא על-צדיקתינו אנחנו מפילים תחנוןינו לפני כי על-רוחם הרבה;¹⁹ עוד אמי מדבר ומתפלל ומתחזק בחדון | סלח אדני | שמעה אדני | אל-תתיר למעונך אלהי כי-ישבר ותעשה לפני יהוה עלייך על הרקdash אלהי;²¹ עוד אני מדבר בתפלת והאיש גבריאל אשר ריאתי בחzon בתחלת מעש ביעף נגע אליו בעת לפני יהוה אלהי עלייך ויאמר דניאל על-השכילה בינה;²³ בתחלת תחנוןיך יצא דבר ואני אמר ליהגד כי שמודות אתה מנוחת ערב;²² יין וידבר עמי ויאמר דניאל על-השכילה בינה | ועל-עיר קדשך לכל-הפשע ולחמת חטאות ולכפר עון ולהביא צדק על-לטמים ובין בדרכך והבן במראה;²⁴ שבעים שבעים נחתר על-עמך | ועל-עיר קדשך קדשים;²⁵ וגועם ומשיח קדש קדשים;²⁶ ואחרי השבעים ששים ושנים יכרת מיטח זאין לו והעיר והקדש שיחית עם נגיד ששים ושנים תשוב ונבנתה רחוב ורחוב ובזוק העתים; ²⁷ והגביר ברית ללבים שבעה וחמשה גודל שבקודם המשלים ועד-כליה ונחרצת תתק עלי-שם;²⁸

Chapter 10

¹ בשנת שלוש לכורש מלך פרט דבר גנלה לדניאל אשר נקרא שמו בלטשאצ' ואמת הדבר וצבא גדוול ובין את-הדבר ובינה לו במראה;² בימים ההם אני דניאל היתי מתאבל שלשה שבעים ימים;³ לחם חממות לא אכלתי ובשר וין לא-בא אל-פי וסוך לא-סקתי עד-מלאת שלשת שבעים ימים;⁴ יוגדים עשרים וארבעה לחדש הראשון ואני היתי על יד הנער הנזול הוא חזק;⁵ ואשא את-עינוי וארא והנה איש-אחד לבוש בדים ומתחיו חגורים בכתם אופז;⁶ וגונתו כתריש ופנוי כמראה ברך ועינו כפידי אש וזרעתי מרגליות כעון נחשת קול וקול דבריו בקהל הxon:⁷ וראיתו אני דניאל לבדי את-המראה והאנשים אשר היו עמי לא רוא את-המראה אבל חרדה גדלה נפלה על-הם וברחו בהחבה;⁸ ואני נשארתי לבדי וארא את-המראה הנזלה הזאת ולא נשארתי כח והוד נהפר עלי למשיחת ולא עצרתי כח;⁹ ואשכח את-הkol דבריו וכשמעו דבריו ואני היתי נרדם על-פנוי ומי ארצה;¹⁰ והנה-זיד געה בי ותני עלי-ברכי וכפotta זיד;¹¹ ויאמר אליו דניאל איש-חמדות הבן בדברים אשר עליין ועמד על-עמדן כי עתה שלחתי אליך ובבדקו עמי את-הדבר הזה עמדתי מרעד;¹² ויאמר אליו אל-תירא דניאל כי | מרים הראשו אשר עזב לנהר להבון ולהתענות לפני אלהיך נשמע דבריך;¹³ ושר | מלכות פרט עמד לנגיד עשרים ואחד يوم והנה מיכאל אחד השרים הראשונים בא לעזרני ואני נותרתי שם ואניראתי בדביר;¹⁴ ובאתני להבון את-אשר-זיד להעט באהירות הרים כי-זיד חזון לימי;¹⁵ ובדברו עמי בדברים האלהה נתתי פניו ארצה ונאלמת;¹⁶ והנה כדמות בני אדים נגע על-שפתי ואפתח-פי ואדברה ואמרה אל-העמד לנגידו אדני במראה נהפק צרי עלי ולא עצרתי;¹⁷ ותג'ין יכול עבד אדני זה לדבר עם-אדני זה ואני מעתה לא-יעמד-בי כח ונשמה לא נשארה-בך;¹⁸ ויסוף ויגערבי כמראה אדם וימתקני;¹⁹ ויאמר אל-תירא איש-חמדות שלום לך חיק וחיק ובדברו עמי התהוקתי ואורה ודבר אדני כי חזקתנו;²⁰ ויאמר הוודעת למורה-באותי אלהיך עלי-להה כי אם-מי-יכאל שרכם;²¹

Chapter 11

¹אנו בshort את לדרישת הפסוי עמדו למחזק ולבוזו לו:² עתה אמרת אעדי לך הנה עוד שלשה מילאים לעדרס והרביעי עשר אשר גודל מכל וכחקו בעשרו עיר הכל את מלכותינו:³ ועמד מלך גיבור ומשל ממש רב ועשה כרצונו:⁴ כי עמדו תשבר מלכותו ותפקיד ארבע רוחות השמים ולא לאחריתו ולא כבשelo אשר משל כי תנשך מלכותו ולא מרים מלבד אלה:⁵ ייחוך מלך הנגב ומראשיו וימת עליו ומשל בב פטישתו:⁶ ולק שנים יתחברו ובת מלך הנגב תבוא אל מלך האפון לעשות משניהם ולא-תטער כום הזרע ולא עמד זרע ותגונן היא ומביואה והילדה ומחזקת בעתים:⁷ ועמד מנצר שרשיה לנו ובאה אל-החויל ובאה במעוז מלך האפון ועשה בהם והחזיק:⁸ גם אלהים עמי נסיכיהם עם-כל חכיהם כסף וזהב בשבי יבא מצרים והוא שנים עמד מלך האפון:⁹ ובא במלכות מלך הנגב ועשה בהם ושב אל-אדמתו:¹⁰ ובנו יתגרו ואספו המכון חילים רבים ובאו וטהר ושב ויתגרו עד-מעוז:¹¹ יתתרמר מלך הנגב ו יצא ולחתם עמו עם מלך האפון והעמיד המכון רב ונתן המכון בידו:¹² ונשא המכון רום לבבו והפיא רבאות ולא יעז:¹³ ושב מלך האפון והעמיד המכון רב מנהראשו וללא ברוךש רב:¹⁴ בעתים הרים רביהם יעמכו על מלך הנגב ובני פריצי עמר נושא להעמיד חזון ונכשלו:¹⁵ ובא מלך האפון ושפר סוללה ולכך עיר מברחות והרעות הנגב לא יעדמו ועם מבחןיו ואין כה לעמד:¹⁶ וועש הביא אליו כרצונו ואין עוזד לפניו ועמד בארץ הארץ וכליה בידו:¹⁷ יושם | פניו לבוא בתקף כל מלכותו וישראלים עמו ועשה ובת הנשים ומתלו להשוחחה ולא תעמד ולא-לו תהה:¹⁸ יושב | פניו לאיים ולכך רבם והשכית קצון חרפתו לו בלתי חרפתו ישב לו:¹⁹ יושב פניו למשדי ארצנו ונכשל ונפל ולא ימצא:²⁰ ועמד על-כנו מעביר נוגש הדר מלכות ובוים אחדים ישבר ולא באפיהם ולא במלכתה:²¹ ועמד גל-כנו נבזה ולא-תגונן עליו הדר מלכות ובא בשלה והחזיק מלכות בחלקלוקות:²² וזרעות השטר ישפטו מלפניו וישברו וגם גנד בריית: גול-כנו נבזה ולא-תגונן עליו הדר מלכות ובא בשלה עצם בעיטה:²³ בשלזה ובמשמעו מדיניו יבא ועשה אשר לא-יעשו אבותיו ואבות אבותיו בזה וshall ורכוש להם יבזר ועל מבצרי וחשב מחשבתי ועד-עת:²⁵ כי-ער כחו ולבבו על מלך הנגב בחיל גודל ומלך הנגב יתגרה למלחה בחיל גודל ועצום עד-מאד ולא יעד כירחובו עליו מחשבתו:²⁶ ואכל פת-בון ושברו והחילו ושתוף ונפלו חללים רבים:²⁷ ושניהם המלכים לבבם לארע ועל-שלוחן אחד צב ידברו ולא תאלה כי-עד עץ למועד:²⁸ ושב ארץ ברוך-תקודש גודל ולבבו על-ברית קדש ועשה שב לאל-עוזי בריית קדש:²⁹ חערעים מכנו יעדמו וחללו הפקדש המפעז והסירו התלמיד ונתנו השקו מושום:³⁰ ומורשי עיר בריית יתנייף בחלקלוקות ועם ידע אל-חיי יתזקנו ועשנו:³¹ ומשכילי עם יבינו לרבים ונכשלו בחרב ובלהבה בשבי ובבזה ימים:³² ובכח-כם יער מעת וללו עלייהם ובאים בחלקלוקות:³³ ומוקהשכילים וכי-עד צורו בהם ולברן ולבן עד-עת עץ כי-עד נערת נשים ויתגוז על-כל-אל על-אל אלים ידבר נפלאות והצלות עד-כלה עם כי-עד רחצה נעשתה:³⁴ ועל-אליהו אבותיו לא בין ועל-חמדת נשים ועל-כל-אלוה לא יבינו כי על-כל יתגוז:³⁵ ולא-לה מיעדים על-כנו יכבד ולא-לה אשר לא-ידעו אבותיו יכבד בזבב ובכסף ובאבן יקרה ובCMDות:³⁶ עשה למכבורי מיעדים עם-אלות נכר הדר האפון ורבם וכוכבים וטלון ולחלה במקיר:³⁷ ובעת עץ יתגונח עמו מלך הנגב ויתהער עליו מלך האפון ברכב ווגרשים ובאניות רבות ובא בארצות וטרף וuber: ג' בא הארץ הארץ יחלק במלטו מינו אדום ומואב וראשית בני עמו:³⁸ וישלח ידו בארץות הארץ גדלה להשמד ולהחרים רבים:³⁹ ומשל בכוכבי הדר הדר והכסף ובכל CMDות מצרים ולבים וקסים במעוז:⁴⁰ שמעות בהלה מזרחה וממערב ויצא בחקאו גדלה להשמד ולהחרים רבים:⁴¹ וויטע איהי אפדו בין ימים להר-צביך-קדש ובא עד-קצנו ואין עוזר לו:

Chapter 12

¹ בעת היא יעמד מיכאל השם הגודל העמד על-בוני עמר והיתה עת צורה אשר לא-ינהיתה מהיota נזוי עד קעת היא ובעת היא ימלט עמן כל-הנמצא כתוב בספר:² רובי מישני אדמת עפר וקצו אלה לחץ עולם ואלה לחרפות לדראון עולם ס³ להמשכליים זיהרו צהיר הרקיע ומצדיק הרבים ככוכבים בעולם ועד:⁴ יא-תאלה דניאל סתום הדברים וחתם הספר עד-עת עץ ישתטו רבים ותרביה הדעת:⁵ רואי אני דניאל והנה שנים אחרים עמדים אחד הנה לשפט היאר ואחד הנה לשפט היאר:⁶ ויאמר לאיש לבנש הבדים אשר מקועל למי-מי היאר עד-ממי זץ הפלאות:⁷ אשלאו את-האייש | לבנש הבדים אשר ממעל למימי היאר נורם ימינו ושמאלן אל-השלים ושבע בתני העולם כי למועד מועדים וחצי וככלות נפח יד-עמיך-קדש תכלינה כל-אלוה:⁸ ואני שמעתי ולא אבינו ואמרה אדני מה אחרית אלה:⁹ ייאמר נר דניאל כי-סתומים וחתומים הדברים הדברים עד-עת עץ:¹⁰ יתבררו ויתלבנו ויצרפו רבים והרשיעו רשעים ולא יבינו כל-רשעים והמשכליים בינו:¹¹ ומעת הוסר התלמיד ולתת שקו שכם ימים אלף מאותים ותשעים:¹² אשרי המהכה ויגע לימים אלף שלוש מאות שלשים וחמשה:¹³ אתה לך לך ותגונן ותעמד לנרגל לך הימין:

Tischendorf Greek New Testament 8th edition Contributors

eBible.org
Clint Yale
Dr. Maurice A. Robinson
Ulrik Sandborg-Petersen
Door43 World Missions Community